

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3164/2021
29.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Добрица Стефановић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирјана Милић Дрвеница, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2633/18 од 18.04.2018. године, исправљеног решењем истог суда Гж 2633/18 од 02.10.2018. године, у седници одржаној дана 29.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2633/18 од 18.04.2018. године, исправљеног решењем истог суда Гж 2633/18 од 02.10.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 8172/10 од 11.09.2017. године, обавезана је тужиља да првотуженом ББ исплати укупан износ од 1.122.125,00 динара, а друготуженој ВВ износ од 695.125,00 динара, на име трошкова поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности па све до коначне исплате.

Допунским решењем Вишег суда у Београду П 8172/10 од 01.12.2017. године, обавезана је тужиља АА да туженом ББ исплати износ од још 94.125,00 динара, а друготуженој ВВ износ од још 94.125,00 динара, на име накнаде трошкова поступка, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2633/18 од 18.04.2018. године, исправљеног решењем истог суда Гж 2633/18 од 02.10.2018. године, ставом првим изреке, преиначно је решење о трошковима поступка Вишег суда у Београду П 8172/10 од 11.09.2017. године, тако што је обавезана тужиља АА да туженом ББ и туженој ВВ исплати укупно износ од 1.119.000,00 динара на име накнаде трошкова поступка, а поред тога и првотуженом ББ износ од 301.500,00 динара, а друготуженој ВВ износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до

исплате. Ставом другим изреке, укинута је допунско решење Вишег суда у Београду П 8172/10 од 01.12.2017. године и одбачен предлог тужених за доношење допунског решења, као неблаговремен.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09).

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 6/21 од 03.03.2021. године Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду у Београду одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2633/18 од 18.04.2018. године, исправљеног решењем истог суда Гж 2633/18 од 02.10.2018. године.

Према члану 395. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права. Чланом 412. став 5. истог закона прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно ће се примењивати одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

Из наведеног следи да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио Апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужених није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.07.2008. године.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11) поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године), спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09).

Чланом 29. ставом 1. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. истог члана прописано да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија тужених изјављена против решења о трошковима поступка, то иста није дозвољена, са којих разлога је на основу члана 404. у вези члана 412. став 5. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**